

der mest solidt giver Resultat med Hensyn til, hvilke Ønsker der er i Menighederne, og endelig den billigste, hvad jeg lægger nogen Vægt paa.

Endelig skal jeg fremsætte *Forslag til Lov om Oprettelse af to nye Bispeembeder*. Om det ene, nemlig Bispedømmet i Sønderjylland, er der neppe Uenighed. Jeg kan tænke mig, at ærede Medlemmer, naar de nu faar Lovforslaget i Hænde, vil sige til sig selv: Dette Lovforslag om to nye Bispeembeder har kun fem Paragraffer, og i de tre første Paragraffer staar der, at de Bestemmelser, der skal træffes, træffes ved kongelig Resolution, og i den sidste Paragraf staar der, at Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden fastsættes ved kongelig Anordning. Der er altsaa ikke slaaet meget fast ved selve Loven, men det har været nødvendigt at ordne sig paa den Maade, thi ganske vist er der Enstemmighed fra det kirkelige Udvalgs Side om, at der skal være en Biskop i de sønderjydske Landsdele, men hvor han skal være dernede, og navnlig, hvor meget han skal have at regere over, hvor stort Stiftet skal være, er der ikke fuldkommen Enighed om. Det vil sige, Uenigheden er nu ikke saa stor i det kirkelige Udvalg, som den er nede i selve Sønderjylland. Sønderjyderne ønsker et Bispedømme i Haderslev, og det er forstaaeligt, da Haderslev har den store Marielkirke, hvor der i den katolske Tid var Domkapitel. Byen ligger ogsaa godt nok som Stiftsstad for et Bispedømme. Men saa ønsker man Sønderjylland delt paa langs, saaledes at Tørning Len mod Nord og Tønder Provsti mod Syd skulde gaa til Ribe Stift, medens de tre andre Provstier skulde gaa til Haderslev Stift sammen med Vejle Amt. Det kunde se meget tiltalende ud, navnlig naar man tænker paa, at Tørning Len og adskillige Enklaver i Vestsønderjylland tidligere har hørt under Ribe Stift. Men saa rejser sig det Spørgsmaal, om det er klogt at dele Sønderjylland i kirkelig Henseende paa langs; thi derved faar man to sønderjydske Biskopper, nemlig Biskoppen i Ribe og Biskoppen i Haderslev. Der kan da blive adskillige Principspørgsmaal vedrørende Tysk og Dansk, som kan komme til Afgørelse i begge de to Stifter og maaske faa forskellig Afgørelse, hvad der ikke vilde være heldigt. Derfor mener man, at det vilde være rigtigt at ordne sig saaledes, at i alt Fald hele den sydlige Del af de sønderjydske Landsdele kom ind under samme Stift, nemlig under Haderslev Stift, og at kun Tørning Len gik til Ribe Stift, samt at der til Haderslev Stift Nord paa blev lagt

de otte Sogne og Vejle Amt eller i alt Fald det væsentlige af Vejle Amt. Men der er ogsaa en anden Maade at ordne det paa, nemlig at tage hele Sønderjylland ind under Ribe Stift og saa oprette et nyt Stift for Vejle og Ringkøbing Amter, idet Ribe Amt kom sammen med de sønderjydske Landsdele. Men alt det kan der jo nærmere forhandles om. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at min Sympati er for at oprette et Bispedømme i Haderslev, men ganske vist et sønderjydsk Bispedømme, som har hele Sønderjylland under sig, med Undtagelse af Tørning Len, og endvidere Vejle Amt eller en Del af Vejle Amt. Men da det nu ikke kan afgøres ved denne Lov, staar der i Forslaget en Bestemmelse om, at det kan ske ved kongelig Resolution, og det, der søges, er altsaa Rigsdagens Bemyndigelse til, at det maa ske.

Det samme bliver Tilfældet med Bispedømmet i Roskilde. Sjællands Stifts Deling er i Virkeligheden en Nødvendighed. Det har det været længe. I 1903 eller 1904 forelagde jeg for Rigsdagen Forslag om at dele Sjællands Stift, men det fik jeg ikke megen Fornøjelse af. Forslaget gik til et Udvalg, og der kom det ikke fra. Derimod fik jeg en hel Mængde Deputationer fra Købstæder i Sjælland om at faa Biskoppen, fra Roskilde, Holbæk, Næstved, jeg husker i Øjeblikket ikke flere, men jeg tror ogsaa, at Ringsted og maaske endnu flere var med. Da Loven ikke blev gennemført, var der ikke videre at tale med Deputationerne om. Der kom den Gang ingenting ud af det hele. Men Nødvendigheden af en Deling er stadig til Stede. Det er ganske urimeligt at kræve, at en enkelt Mand skal kunne bestride dette Embede, saaledes som et Bispeembede kan og bør bestrides. Der har derfor ogsaa i det kirkelige Udvalg været Røster fremme om, at man skulde dele Stiftet saaledes, at der blev tre Biskopper, men man havde vel nok paa Følelsen, at det kunde ikke opnaas. Man endes i alt Fald, med Undtagelse af et enkelt Medlem, om at dele Sjællands Stift i to Dele, saaledes at København, Nordsjælland, Gammel Københavns Amt, Bornholm, Færøerne og Grønland kom under det ene Bispedømme, i København, og det øvrige Sjælland under det andet. De ærede Medlemmer vil af den Beretning, de har faaet omdelt, se, at Sjællands Stift med Hensyn til Folketal er større end Lolland-Falster, Fyn, Ribe og Aarhus Amter tilsammen, og med Hensyn til Præstetallet er det større end Lolland-Falster, Fyn og det store udstrakte Ribe Stift tilsammen. Dertil kommer, at en stor